

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017-1264

Doknr.
453630

Dato
14-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalget har d. 23. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 265 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 265:

"Ministeren bedes redegøre for reglerne i forhold til, om et anbragt plejebarn kan frasige sig samvær med sin biologiske familie, såfremt barnet ikke har ønske om at deltage i samvær, eller om barnet så bliver påtvunget samvær?"

Svar:

Familie og netværk har en afgørende betydning for, hvordan et barn eller en ung udvikler sig og klarer sig igennem sin opvækst. Afgørelser om samvær skal altid træffes unders hensyn til barnets behov, så barnet ikke oplever samvær og kontakt i de situationer, hvor det kan være skadeligt.

Det følger af § 71, stk. 1, i lov om social service, at et barn har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiedømlemmer under en anbringelse uden for hjemmet. Der skal i tilrettelæggelsen af samværet lægges vægt på, at barnet også på længere sigt har familie og netværk at støtte sig til, så barnet kan bevare forholdet til personer, der også i tiden inden anbringelsen har spillet en stor rolle i barnets liv. Udgangspunktet er derfor, at barnets forældre selv kan tilrettelægge samværet med anbringelsesstedet.

I nogle tilfælde skal kommunen om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og fastsætte nærmere vilkår her for. I den forbindelse skal kommunen tage hensyn til, hvad der er til barnets bedste, herunder hvad formålet med anbringelsen er, så barnet fx ikke skal opleve et samvær med en forælder i de situationer, hvor det vurderes som skadeligt for barnets trivsel og udvikling, jf. § 71, stk. 2, i lov om social service.

En afgørelse, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden, betragtes som en afgørelse om afbrydelse af forbindelsen mellem forældrene og barnet og skal behandles i børn og unge-udvalget, § 71, stk. 3, i lov om social service. Udvalget skal i deres afgørelse lægge særlig vægt på hensynet til barnets sundhed og udvikling.

Det gælder videre, at barnets holdning skal inddrages og tillægges vægt forud for en afgørelse om samvær, jf. § 48 i lov om social service, ligesom barnet skal have baggrunden for afgørelsen forklaret efterfølgende.

Kommunens og børn og unge-udvalgets afgørelser om kontakt og samvær kan indbringes til Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren eller barnet, der er fyldt 12 år.

Retten til samvær indebærer således, at barnets behov for samvær står over forældrenes, hvilket betyder, at barnets holdning skal høres og tillægges vægt forud for en afgørelse om samvær. Det er i sidste ende kommunens opgave at træffe afgørelsen under hensyn til barnets bedste, så barnet ikke oplever selv at stå med ansvaret for beslutningen om samvær.

Med venlig hilsen
Mai Mercado